V.81 Moudrý člověk si uvědomuje: „Jsem věčné Já, nehmotné a všudypřítomné.“

VASIŠTHA pokračoval: Ó Rámo, když to vše moudrý člověk uváží, měl by pokročit dál a uvědomit si následující:

„Jestliže všechno je Vědomí a jestliže je tímto pochopením mysl očištěna, co je to potom mysl? Mysl neexistuje. Ať už je ne-myslí, iluzorním zdáním nebo ať ji není vidět, jisté je, že mysl buď neexistuje, nebo je to jen přelud. Jakmile nyní zmizela špatnost a klam, nevím, co je mysl.

Všechny mé pochybnosti zmizely, zmizela horečka neklidu a rozrušení. Cokoli jsem, pouze jsem, bez tužeb a chtění. Zmizí-li mysl, zmizí i chtění. Je-li mysl mrtvá, je mrtvé i chtění, iluze se vytratí a zrodí se stav bez ega. Jsem probuzen do stavu probuzenosti. Jestliže existuje jen jediná Skutečnost a rozmanitost skutečná není, po čem bych měl dál pátrat?

Jsem věčné Já, nehmotné a všudypřítomné. Dosáhl jsem stavu Skutečnosti, který je naprosto čirý, bez počátku a bez konce. Ať už mysl je nebo není, jsou mysl i vnitřní skutečnost jen jediné neomezené Vědomí, které vše prostupuje, je nejvyšším klidem a mírem a mimo veškeré chápání. Ať mysl trvá dál nebo ať si zemře. Má smysl se na to tázat, je-li Já ustáleno v naprosté rovnováze? Dokud jsem se pošetile zabýval dotazováním se na Já, zůstával jsem ve stavu podmíněnosti. Pomocí dotazování jsem dosáhl nepodmíněného Bytí. A kdo je nyní tazatel?

Teď je mysl mrtvá, proto jsou takové myšlenky zcela zbytečné. Naopak by mohly přízrak mysli znovu oživit, proto je opouštím. Meditací na *Óm* spočinu v Já, v naprostém vnitřním tichu.“

Moudrý člověk by měl neustále zkoumat povahu Skutečnosti, ať už dělá cokoli. Díky takovému zkoumání zůstane mysl ustálena v sobě, osvobozena od neklidu a přitom schopna vykonávat své přirozené funkce.

Mudrci a svatí muži s nepodmíněným vědomím žijí a vykonávají přirozené činnosti, oproštěni od pýchy a klamu, se srdcem neustále se radujícím a s vyrovnaností, která září do prostoru.

Výše zmíněný postup dotazování si osvojil mudrc Samvarta a sám mi ho kdysi dávno popsal.